

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plăindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani
a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografie”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Berolat și la tot...

TRIBUNA

Solidaritate.

Vom fi făcut noi, Românii din patria aceasta și pasuri greșite în politică, pentru-că evenimentele de multe-ori ne-au aflat nepregătiți; eram neesperați și nu avusesem timpul necesar de a pute combina, că dacă nu ne va succede primul pas făcut înainte, în care direcțiune să facem pasul al doilea, — dat fiind că buna chibzuială politică tocmai în aceea reșede, să știi face pasul al doilea, și altele următoare, fie că 'ți-a succes sau nu 'ți-a succes pasul prim.

Dar' pe lângă pasuri greșite, am făcut noi și pasuri bune și corecte; semnul, că geniul bun al națiunii noastre a fost totdeauna cu noi și ne-a condus pe căile cele bune, și ne-a făcut, ca prin fapte bune să egălam pierderile isvorite din faptele greșite.

Așa de es. a fost lucru greșit, că noi, Ardelenii, din capul locului nu ne-am pus pe terenul *pasivității*, ci am intrat în dieta maghiară dela anul 1865—68. Nu mulți, dar' totuși am intrat cățiva.

Luclu greșit a fost și acela, că deputații noștri, mulți puțini căți li aveam în dieta maghiară dela Pesta din anul 1865—68, nu au părăsit imediat sala de desbateri a parlamentului maghiar cum au văzut, — după votarea legii mesteșugite despre egală îndreptățire a naționalităților, lege, din care astăzi nu mai există decât numai titlul, pentru-că din capul locului era contemplată astfel, — că Maghiarii nu sânt oameni de cuvânt, și că nu vreau decât să formeze din noi scară pe care ei să se poată ridica cât se poate de sus, lucru care în mare parte le-a și succed.

Dar' avem și fapte frumoase și mărețe la activul nostru. Și cea mai frumoasă dintre toate este fără îndoială aceea, când la 1881, în conferința națională dela Sibiu, prima conferință românească ținută cu concursul și în numele *întregului popor român*, am decretat de obligatoriu toți românii să recunoască necesitatea de a fi uniți, în cugete și în simțiri, — ne-Românii de sub coroana program și ne-am precizat o *singură linie de conduită* întru apărarea drepturilor și a intereselor comune.

Însemnătatea acestui fapt, noi, cei-ce am contribuit la împlinirea lui, precum și cei-ce 'l-am primit de-a gata, poate-că nici nu-'l înțelegem așa cum ar trebui să fie înțeles; dar' meritul este și al lui să se 'l aprecieze după merite, și îi va da sigur loc de frunte în acțiunile noastre politice, a căror descriere va avea să o facă.

Și tocmai aceasta, cea mai măreață faptă din trecutul nostru politic mai recent, e pe cale de a fi, nu nimicită, ci înnegurată. Pentru-că se manifestă după cum din o anumită parte, de a rupe cu trecutul nostru politic, și de a muta centrul politicii române dela Sibiu, la — Arad de es.

Asta nu însemnează alta, decât *spargerea solidarității*, decretată cu atâtă însuflețire în toate conferințele noastre naționale.

Asta nu însemnează alta, decât mînarea apei pe moara contrariilor noștri, pentru-că atunci, când pe cale volnică și ilegală s'a sistat funcționarea partidului nostru și a comitetului nostru național, nu s'a intenționat alta, decât tocmai aceea, că în partidul nostru să se provoace o desorientare, să se spargă partidul în mai multe fracțiuni, de care fiecare să lucreze, practictește, de capul seu, fără busolă și fără conducere centrală.

Nu putem protesta destul, și nu putem vesteji din destul purtarea acelor, cari vreau să se facă vinovați de această crimă de lesă națională. Pentru că numai solidar rămânând și în viitor în acțiunile noastre politice ne putem

impune în lăuntru și în afară; și numai în perfectă solidaritate fiind, putem spera într'o eventuală schimbare spre bine a situației noastre actuale politice.

Să nu uităm cuvintele marelui nostru poet:

„Pe voi ve nimiciră a pismei răutate,
Și oarba neumirze!”...

Și se nu uităm, că atunci când au descălecat Maghiarii pe acest vechiu pământ al nostru, au purtat întâiu lupte cu Ardelenii, puși sub conducerea lui Gelu, au purtat apoi lupte cu Bihoreniul lui Menumorut, și în urmă cu Bănățeniul lui Claudiu, și acestia desbinăți fiind, pe toți 'i-au învins; pe când dacă puneau toți umăr la umăr, poate-că și astăzi ar mai exista cea vestită și glorioasă *Dacia felix* de dulce aducere aminte, ear' *Dacia felix* s'ar fi reintors la stărele lor cele vechi.

Să nu ne desbinăm deci de nou, și să ne ne formăm de nou grupări separate pentru Ardeleni, Ungureni și Bănățeni, ci să ținem cu sfințenie la *solidaritatea națională*, — toți pentru unul și unul pentru toți!

Sibiu, 25 Ian. 1901.

Chestia școlilor din Brașov.

Cetim în „G. Tr.”: *Din isvor competent aflăm cu plăcere, că în urma stăruințelor corpului profesoral dela școlile noastre medii din loc și în vederea situațiunii schimbate, dl Virgil Onițiu s'a decis a urma invitării Ven. consistor archidieceșan din 28 Decembrie v. a. tr. de a relua conducerea acestor școli. Dinsul, după-cum ni-se comunică, a și înaintat Ven. consistor cât și Eforiei școlare declarațiunea, că se gata a recuipa postul de director, din care se văzuse silit a se retrage astătoamnă.*

Conferențe militare. În 13, 15 și 20 l. c. s'au ținut în Hofburg conferențe militare, sub presiul Maj. Sale Monarhului. Se svonise, că în ele au venit pe tapet unele proiecte privitoare la reforme militare. Din loc competent se anunță, că în conferințele acestea n'a fost vorba de reforme, ci s'au discutat diferitele *rapoarte militare* și observațiile și impresiile, ce 'și-le-au câștigat comandanții de trupe la inspecția trupelor și alte asemenea.

DELA LIGĂ. La 24 Ianuarie v. c., aniversarea unirii prin-ba la Ateneu aniversarea a zece ani dela înființare.

Dl Gr. Tocilescu va ține o conferință, ear' restul va fi a zilei acesteia.

Sau mai înființat secțiuni noue ale Ligei culturale în orașele Zimnicea și Roman.

— Conferința dlui B. P. Hașdău, ținută la Ateneul din București, a adus Ligei culturale un beneficiu de 1400 lei.

Din Austria.

Creștini-sociali.

Clubul deputaților creștini-sociali din reichsrath s'a constituit în 23 l. c. President a fost ales *Dr. Lueger*, substituți prințul *Lichtenstein* și *Dr. Gessmann*. După constituire s'a redactat un manifest, în care se declară, că partidul creștin-social rămân fidel programul seu de până aci și care se resumă în următoarele: *Buni Germani, buni Austriaci, buni creștini și peste tot antisemiți.*

Partidul va continua pe toate terenurile lupta pentru reforma creștină-socială și contra influenței evreești.

Cu privire la pactul cu Ungaria, în manifest se declară, că partidul creștin-social a fost cel dintăiu, care a des-

chis lupta *contra clicei iudeo-maghiare* și a dat signalul: sau un pact just sau nimica.

Clubul polon.

Din Lemberg se anunță, că deputații poloni conservativi s'au constituit în club polon.

Clubul va lupta pentru următoarele postulate: acoperirea trebuințelor budgetare, șanarea finanțelor țării prin deschiderea de noue isvoare de venit, regularea de rfuri și construirea de canale și ocrotirea producătorilor din țeară prin încheierea de noue tratate comerciale.

Salt în întunec.

Sânt trei ani, de când Coloman Széll îndrugă la fraze în parlament. O forță de respectat aceasta la un ministru-president. Încolo s'a dovedit numai o secătură. Un om fără curaj. Un politician lipsit de forță necesară pentru a realiza, ceea-ce spune. Széll 'și-a făcut un program, care promitea ceva la toți cetățenii țării. Ar fi urmat realizarea lui. Aici s'a oprit. A creat câteva legi, cari multumesc numai pe aceia, cari și până acuma s'au bucurat de favorul vieții publice. Periferiile nu le-a băgat în seamă.

Naționalităților în general încă le-a promisi dreptate și egalitate Széll. Vorbe, cari pe mulți 'i-au amăgit. Mulți credeau că Széll va deschide larg ușa parlamentului și pentru naționalitățile nemaghiare, dându-le rol în viața publică. Acestia s'au înșelat rău. Totul a fost apă sfințită, care nici nu strică, nici nu dirige. Adeocă mai mult strică, decât folosește. Căci amăgește pe mulți limbajul dulceag, curtenitor.

În timpul din urmă 'i-au strins cu ușa pe Széll. Nu naționalitățile, cari aveau în primul loc datorită să pretindă reforme radicale în viața de stat. Barami câteva reforme de importanță mai arzeitoare. *Maghiarii* au venit să 'i iee de scurt pe dl Széll; să pretindă reforma parlamentară și înlocuirea de sanare a vieții publice din țeara noastră. Opoziția maghiară, care totdeauna a fost cea mai turbată în insule la adresa noastră, vine acum și pretinde lăfăirea dreptului public. Nu de dragul nostru, ci în folosul lor. Așa întocmit parlamentul, cum astăzi îl vedem, e o espresie falsă a țării. O vedem, toată lumea. Și Széll recunoaște această falsitate, acest chip monstru al parlamentului.

Vede boala premierului nostru, dar' poate-că 'i face diabolosă. Reforma parlamentară o consideră de un salt în întunec. Nu vrea să recunoască urgența acestei reforme. Nu o consideră de așezată. Își rezervă precauțiunile.

Széll e un clasic exemplu al omului cu intențiuni bune — în sens relativ — dar' lipsit de energia recerută pentru realizarea acestor intențiuni. Nu cutază să ese în public cu realizarea promisiunilor sale. Se ferește ca de dracu, de a veni în colisiune cu exclusivismul șovinist.

Astfel Ungaria ne prezintă icoana cea mai urgisită a constituționalismului modern. În parlamentul Angliei, Irlandezii, deși fii vitregi ai Mării-Britanii, au loc asigurat prin lege, unde își pot espune gravamintele. Și nimeni nu 'i persecută cu furie barbară pentru ținuta lor justificată. În parlamentul din Berlin, Polonii din Posen, ori-cât de oprimați din partea guvernului prusac, își au clubul lor național, fie el și mai modest. Fapt e, că nu trăesc sub legi, de natura dreptului public, excepționale. În Austria, pe care Ungurii o prezintă ca *absolutistă*, fiecare naționalitate își are clubul seu separat, care reprezintă interesele consângenele sei.

Le noi? Legi excepționale. Drept de alegeri restrins, ca nicăiri. O aron-

dare a cercurilor electorale scandaloasă. Naționalitățile scoase din viața publică. Întreaga puterea statului concentrată în mâna unei clice, pe care Széll nu cutază să o atingă. *Lășitatea* de a da piept cu veleitățile șoviste, păgubiitoare țării, el și o esplică în mod ridicol tot cu temeri și oispic. Predică pericol, la cas de realizare a celor promise de el însuși. Recomandă *precauțiune*. Deocamdată recomandă *menținerea sistemului actual*.

Un lucru să-'l înțealeag Széll. Ungaria nu se poate asemăna nici cu Anglia nici cu Germania. Ca bărbat de stat ar trebui să prevadă pericolul la care duce organizația parlamentară actuală. Nu poate dura în veci sistemul actual. Sau așteaptă Széll și soții lui până când vor face din toate naționalitățile *Unguri neaoși*, și numai atunci are de gând să se apuce de reforma parlamentară? Atunci poate întrece pe Mathusalem în etate, și tot nu va ajunge să prezente țării această reformă.

Dacă ni ceream reformarea parlamentului, ștergerea legilor excepționale, lăfăirea dreptului electoral, împărțirea cercurilor electorale în așa chip, ca să nu mai obvină împrejurarea, ca 180 Unguri să aleagă un deputat, ear' Românii să se adune din 18—20 comune dacă ar voi să trimită un reprezentant în parlament, — dacă ni pretindeam unii, că tindem la *nimicirea elementului maghiar*, la *acapararea egemoniei în stat*, și *realizarea visurilor daco-române* etc

Nu noi am slevat ideea reformei parlamentare. Deputați unguri au adus-o în discuție. Ei pretind sanarea infecției în parlament. Ei constată boala și ei recomandă drept medicament *deschiderea ușilor parlamentului pentru noi*. Nu din dragoste, ci temându-'și pielea lor proprie. Prevăd viitorul, care o să curățe aerul infect al Ungariei. Și li-e frică de acest viitor. Széll putea să previe acest viitor amenințător, dacă ar avé curajul neapărat trebuincios unui bărbat politic.

Trist, că nu naționalitățile nemaghiare au înjghebat lupta pentru reformarea parlamentului. În afară de parlament, căci în parlament nu au loc, nici nu au cine să înceapă lupta.

Prin adunări poporale, prin întruniri publice, prin presă și prin graiu viu necontenit ar fi trebuit a agita chestiunea unei astfel de reforme parlamentare, în urma căreia parlamentul se devină *expresia fidelă a tuturor locuitorilor acestei țări*.

Decă și în măsură mai mare a fost împedată, în fecură imposibilă punerea la cale a unei astfel de acțiuni, în cercuri mai restrinse trebuia inițiată.

Atunci am fi putut vorbi de activitate. Astăzi nu. E o nematuritate politică, ca între împrejurările actuale să intrăm în luptele electorale. Cinci ani sânt lungă vreme. În această vreme în afară de parlament trebuie desvoltată o luptă precisă, organizată, unitară, comună, cu toate naționalitățile desmoștenite, să se convingă guvernele maghiare, că tendențe de gravitate în afară nu avem. Vrem traiu comun în patria comună. Vrem parte deamă în afacerile statului. Vrem să luăm ce ni-se cuvine, ear' nu să primim ceea-ce ne oferă marinositatea Ungurilor.

Prin o luptă sistematică trebuie crescut poporul român întru o direcțiune, ca să fie gata ori-când a intra în luptă electorală pentru frunțașii sei, ori-ce opresiune ar întrebuița puterții zile. Luptă electorală însă numai atunci putem purta, când pentru Transilvania nu va exista o lege electorală excepțională, când censul va fi redus, cercurile electorale arundate în mod natural. Altfel ne espunem la un desastru. Și de desastre nu avem trebuință.

† Regina Victoria.

După o viață de 82 de ani și după o domnie de două vieți omenești, în cinci părți ale lumii, regina Angliei și împărăteasa Indiei a trecut din viața împărăteasa celei vecinice. Sufletul ei va fi chemat să-și deie seamă înaintea tronului împăratului cereș, înaintea sfiricoșatului județ, pentru faptele sfințite aici pe pământ. Și judecata aceea va fi dreaptă și nepărtinitoare, căci nu este influențată de îngustimea sufletească și de considerațiunile multiple, de care se lasă condusă judecata noastră a tuturor muritorilor.

Englezii, cu multă mândrie națională, aseamănă domnia Victoriei cu epoca cea strălucită a împăratului August. Adevărul este, că abia mai întâlnim în istorie în al doilea o epocă, care se ne poată lăuda cu o epocă atât de binecuvântată, cum au fost cei 60 de ani de domnie ai acestei rare femei. La suirea sa pe tron, Anglia dimpredună la care coloniile avea o întindere de 1,387.000 de miluri quadrate. Coloniile erau atunci de 11 $\frac{1}{2}$ -ori așa de mari, ca Britania-Mare și numără 11,130.000 mil. □, prin urmare e de 22-ori așa de mare ca țeara mamă. În privința politică și economică Anglia a făcut în acest interval de timp progrese colosale, și incalculabile sânt rezultatele mărețe, realizate de mulțimea bărbaților de stat, filosofilor, învțăților, poezilor și scriitorilor, de care a avut în abundență în acest timp națiunea engleză.

Dacă vom lua în considerare, că la suirea sa pe tron era numai de 18 ani și că a trebuit să iea frâmul domniei într'un timp de orisă internă după niște antecesorii slabi și urgisiți, avem tot dreptul de a-'i atribui în prima linie ei meritul de a-nlătra Angliei. Atât ca regină cât și ca femeie, ca soție și ca mamă, ea a fost esemplu prețios în toate, supușilor sei. Ca regină a respectat totdeauna constituția țării și nici-odată n'a căutat să-și impună voinței naționale propria sa voință, ca soție și ca mamă 'și-a iubit și respectat bărbatul, 'și-a creștat copiii cu o rară cărbăntul și o rară iubire.

Dar' pe lângă toate laudele, ce 'i-le aduc în momentul acesta, prieteni și dușmani deopotrivă, istoria nu va pute să închidă ochii în fața numeroaselor războaie, ce s'au purtat din porunca acestei regine, nu va pute să înghită așa ușor sângele ce 'l-au vărsat armeele engleze la ostel și la sud, pentru ștergerea de popoare întregi dintre cei vii, ca să facă astfel loc unei nesațioase poftă de căștig.

La sfirșitul capitolului scris cu litere de aur, care va tracta istoria Angliei sub domnia glorioasă a Victoriei, se va însemna cu litere negre, că cea mai mare domnitoare a secolului al 19-lea, a trebuit să moară de durerea unui războiu rușinos, mahnită până în adâncul sufletului.

Noi Românii, cu credință în dreptatea d-zească, știm că D-zeu nu bate cu băta. În moartea reginei Victoria vedem manifestându-se tainic, răsbunarea sorții pentru îndelungatele suferințe ale popoarelor, ce nu vreau să rabde jugul tirăniei.

Ultimele ciasuri din viață.

Cea mai critică stare a reginei, a fost în noaptea dinspre Duminecă pe luni. Imediat fură chemați toți membrii familiei regale. Luni după prânz regina a beut puțină șampanie, a mâncat niște carne și peste o oră a admrmit în brațele principesei de Wales. Înainte de a admri, 'și-a esprimit dorința, că ar vorbi cu nepotul seu, *împăratul Wilhelm*. Întrând împăratul în odaie, regina 'l-a recunoscut și într'un ton slab 'i-a adresat câteva cuvinte. La sfatul medicilor însă, împăratul s'a depărtat îndată din odaie.

La 4 ore p. m. prințul de Wales se vâzbe silit a publica următoarele din Osborne: *Am datorință dureroasă a vă comunica, că viața iubitei noastre regine se află în cel mai mare pericol.*

La 6 ore 45 minute tot principele de Wales a depeșat lordmayorului la Londra știrea despre moartea reginei cu următoarele cuvinte:

Mult iubita mea mamă, înconjurată de copiii și de nepoți, toamă acum a decedat. Alber Edward.

Lordmayorul răspunde îndată la depeșa aceasta, adresându-o încă tot principelui de Wales, căci parlamentul englez numai Mercuri după amiază avea să se întrunească, pentru a primi jurământul de credință al noului rege.

Regina a avut o moarte lină și fără durere. Episcopul Windschester a fost până în ultimul moment în odaia mortuară.

Din viața reginei Victoria.

Victoria Alexandrina, regina Marii-Britanii și Irlandei, împărăteasa Indiei-antioare, s'a născut la 1819 în 24 Maiu. Tatăl său, prințul de Kent, al patrulea fiu al regelui George III. și frațele mai mic al regelui Wilhelm IV. niciodată n'a crezut, să ajungă el sau copiii săi la tronul englez. Educația și-a făcut-o sub supravegherea princesei de Northumberland. S'a distins mai ales în muzică și în botanică, Profesor de istorie, dreptul de stat englez și de practica guvernării engleze i-a fost lordul Malbourn. Murind în 1837, Junie 10, Wilhelm IV., Victoria fu proclamată ca regină și fu încoronată la 28 Iunie 1838. Dintre mulți pețitori, alesul inimii i'a fost vărul ei, prințul Albert de Coburg, cu care a trăit în mare feroicere, și care după aceea ca Prinț Consorte a avut foarte mare influență în afacerile politice.

La început a încredințat guvernul unui ministru din partidul liberal Whig și cu mare greutate s'a despărțea de consilierii săi liberali, când aceia nu mai aveau majoritatea în casa de jos. În politica esternă adese-ori căuta să și valoreze voința sa, respectivă a bărbatului său. Revoluția din 1848 n'a găsit teren priincios în Anglia. După izbucnirea din nou a conflictului în chestia orientală (războiul crimeic) Victoria a declarat războiul Rușilor. Mai târziu în chestia orientală a acceptat mai ales politica partidului Tory și în special punctul de vedere al lui Disraeli (Beaconsfield). La dorința ei a înaintat Disraeli în anul 1876 legea aceea, în virtutea căreia Victoria avea să primească și titlul de împărăteasă a Indiei, care l'a luat în 1 Maiu. Domnia sa îndelungată și bogată în rezultate a fost conturbată numai de nemulțumiri Irlandezi, cu toate-că și în colonii de multe-ori a trebuit să înăbușească răcoale, precum în 1857-58 în India-antioară. Cu deosebire în Africa s'au încourat Englezii într-o multime de războaie sângeroase pentru întinderea rețelei coloniale. În 1887, Junie 21, s'a sărbătorit cu mare pompă jubileul de 50 ani dela urcarea ei pe tron, și cu mai mare strălucire s'a sărbătorit a 60-a aniversare în 21 Iunie 1897, numai cât dispoziția solemnă a fost într-o cântă conturbată de cumplita moarte de foame, ce bătău în India, precum și de vetea despre răcoala semințiilor sălbatice din munți. A purtat războaie în 5 părți ale lumii pentru întemeierea imperiului său universal. Începând cu războiul din Afganistan în 1839 și sfârșind cu expedițiile de acum din China și din Africa-sudică, chiar și din punctul de vedere al războaielor Victoria este cea mai mare regină a secolului.

Din căsătorie a avut 9 copii, dintre cari mai trăiesc 6. Afară de aceea mai are 31 nepoți și 37 strănepoți. Dintre copiii ei trei au ajuns la tron: Victoria, văduva împărăteasă a Germaniei, Alber Edward, actualul rege al Marii-Britanii, Alice, mare-ducesă de Hessen și Alfred, principele de Saxen Coburg-Gotha, mort în anul trecut.

Condolențe.

M. Sa Imp. Francisc-Iosif I. a trimis imediat după știrea morții o telegramă de condolență regelui englez, deasemenea a condolat și personal la ambasada din Viena. Conte Goltchowski încă a esprimat telegrafice regelui Edward condolențe.

Peste tot la Berlin, la Viena, Paris, Roma, Washington, Bruxella, Kopenhaga, Niș etc. moartea reginei Victoria a produs adâncă jale și din toate părțile s'au expedat condolențele familiilor domnitoare, ale guvernurilor și ale parlamentelor.

A produs colosală senzație, că la ședința dietei germane, în care contele Bülow a amintit adânc impresionat despre răposata regină, de abia au participat 20 de deputați.

Regele Carol al României a trimis telegrafice condolențe regelui Eduard și și-a esprimat adâncă sa condolență și la ambasada britanică. La înmormântare Regele Carol va fi reprezentat prin principele Ferdinand, care va pleca din Sigmaringen la Osborne.

Înmormântarea.

Înmormântarea se va face în mauseul din Frognor. Astăzi, Vineri, cadavrul va fi așezat sau în castelul din Windsor sau în palatul din Buckingham. Timpul înmormântării încă nu e stabilit. Monarhul nostru va fi reprezentat de Arhiducele moștenitor Francisc Ferdinand. Clironomul german încă a plecat la înmormântarea strămoșei sale.

Francia se va reprezenta printr-o deputațiune în frunte cu vicemareșalul De la Jaille.

Noul rege Eduard VII.

Eduard VII., așa se numește noul rege, din Osborne s'a dus Mercuri la Londra, însoțit fiind de principii regali. În palatul St. James, erau întruniți Peerii, ministrii, judecătorii și deputații, cari sunt membrii consiliului secret. Lordmayorul și Aldermanii au fost aduși de 20 trăsuri de gală din palatul City. În ședința consiliului secret prințul de Devonsher, ca președinte a comunicat moartea reginei și știrea pe tron a principelui de Wales. Apoi principii regali și cei mai distinși membri ai consiliului invitară pe regele în sala de ședință. Regele adresă o scurtă vorbire membrilor din consiliu și le împărțăși, că titlul său va fi Eduard VII., regele Marii-Britanii și al Irlandei, împăratul Indiei. După aceea cancelarul-lord i'a luat-jurământul pe constituția țării. Apoi și membrii consiliului după rang depuseră jurământul, după care sărutară toți mâna noului rege. Cu această festivitate s'a încheiat. La esierea sa din palatul St. James publicul de pe strade l'a primit cu ovațiuni însuflețite.

Proclamația s'a vestit Joi după prânz înaintea palatului St. James. Noul rege s'a născut la 1841 în Londra.

DIN BISTRIȚA.

— Ianuarie 1901.

Popul de Crăciun. — Boboteaza. — Neglijarea instrucției religioase. — Jidanii exploatează poporul. — Jertele beției. — Datorința conducătorilor.

Deși nouă Românilor din Bistrița ideea de a face pom de Crăciun ne-a venit numai în săptămâna Crăciunului, totuși laudă unor membri ai comitetului bisericesc și fruntașilor inteligenți români, cari au contribuit într-un mod atât de frumos, în ajutorul de Crăciun o multime de copii mai săraci dela școala noastră confesională au fost împărțășiți cu tot felul de vestimente, apoi cu mere, nucii, turte și zaharicale, ceea-ce a făcut mare bucurie copiilor.

Vieța socială la noi în Bistrița e de mai mult timp moartă. De aceea Crăciunul și Anul-Nou au fost foarte monotone, fără nici o convenie socială. Dintre toate sărbătorile Boboteaza ne-a fost una dintre cele mai frumoasă și plăcută, pentru-că în ziua de Boboteaza liturgia în biserica gr.-cat. a fost celebrată în prezența unui mare număr de soldați români în frunte cu musica militară și cu o multime de ofițeri.

Așiderea și la biserica gr.-or. liturgia și sfințirea apei s'a celebrat fiind de față o companie de militari, însă fără musică.

Reuniunea de cântări ne este desființată (Cum și de cine? Red.) În sărbători a cântat la biserică corul compus din fete și feciori țărani sub conducerea învățătorilor noștri în frunte cu dl Iuliu Chitla.

Referitor la nota publicată în Tribuna și Foia Poporului nr. 2 din a. c. în cauza propunerii religiei ueniciilor români dela școala de meseriași săsească din Bistrița, cu regret trebuie să spun, că observările ce le-ați făcut unui învățător de ai noștri, sunt basate pe adevăr, — și la noi în Bistrița nu numai la anumita școală de meseriași, ci și la gimnaziul săsesc și la școlile civile maghiare, care sunt cercetate de foarte mulți copii și copile române, religieuna se propune cu așa mari scâderi, încât s'a observat, că mulți proști de pe sate, cari își poartă copiii la numele școlii au fost siliți să și dea copiii la religieuna gr.-cat., adică la popi-stași.

Și aceste toate se pot atribui numai împrejurării, că în Bistrița ne lipsește un capelan, care ar trebui să fie pe lângă parochia gr.-cat. (De ce nu vă adresați consistorului, arătându-i reul? Red.)

În comuna Borgo-Joseni a trăit un Jidan cu numele Scharfstein, care timp de 25—30 ani într-o atâta a exploatat comuna aceea curat românească cu tot felul de escrocherii și cămătării, încât mulți locuitori au fost scoși din casele și moșiile părintești. În timpul din urmă unii biet țărani pentru o datorie de 2 fl. i'a făcut spese procesuale de 75 fl. Țăranul indignat, în luna Decembrie trecut s'a dus la Jidan în prăvălie și străpungându-l cu cuțitul l'a omorât.

La începutul lunii acesteia un soldat român din regimentul 63 petrecându-și într-o ospătărie jidovească din Bistrița și fiindcă fără de voce a spart un giac de fereastră, a dat în ceartă cu Jidanul. Acesta fără de veste i'a smuls baionetul din teacă și i-l'a implantat soldatului în burță, încât la 3 zile a murit în cele mai orășene dureri. Cu toate acestea și deși un alt soldat a mărturisit la raport, că Jidanul l'a străpuns, totuși autoritățile încă n'au pus mâna pe el și Jidanul afectând umbă cu capul întreg și ridicat fără să abă habar.

Mitru Urs, fecior de țăran din Bistrița, trăind cu părinții, cari au fost cam aplecați spre beutură, tot cam în ceartă, Duminecă, la 20 l. c. a fost străpuns de tatăl său cu un cuțit în piept cu așa mare vehemență, încât la moment a rămas mort. Tatăl ucigaș e dat pe mâna justiției. Aceste toate sunt regretabilele urmări ale beuturii spiri-tuoase, spre care cu regret trebuie să spun, și încercatul popor din părțile noastre e foarte aplecat. Dacă inteligența noastră nu va lua măsurile de lipsă spre a abate poporul de pe căile rătăcite, pe cari tot mai mult alunecă, nu va trece nici 2-3 decenii și poporul român mai cu seamă cel dela sate va ajunge la sapă de lemn. În privința aceasta în Bistrița și în ținutul acesta românesc ar fi un bogat teren de activitate.

G. R.

Cronica zilei.

Sibiu, 25 Ianuarie n. 1901

Memento. 27 Ianuarie: Adun. gen. a Reunirii române de lectură din Boșca-română, în localul Reuniunii. — Concertul tinerimii române din Iliu-murșagan, în Hotelul vânătorilor.

Cununie. D-șoara Felicia Beleş, fiica dlui Ioan Beleş, notar public reg. în Arad, se va cununa cu dl Dr. Stefan Rosvany, avocat. Cununia se va celebra în biserica gr.-or. română din Arad la 3/16 Februarie.

Din Cianul-mare ni-se trimite o lungă corespondență, prin care ni-se spun lucruri grozave referitor la preutul reformat Păter Antal de acolo și la protopretorul Szemeriy din Turda. Amândoi acești domni se nusesc din răspuneri să fie cât mai activi pioneri de maghiarizare. Preutul, având spriginul protopretorului se nusește a urzi zavistie între Români din Cian, doar pentru-că în chipul acesta să abată atenția dela treburile ce le face cu averea comunității bisericești a celor vre-o 30 familii de Unguri, ce au ajuns sub oblăduirea lui. Mari merite patriotice voeste preutul ref. și și câștigă prin maghiarizarea numelor. Mai de curând a prins pe băiatul Traian Crișan și l'a procopsit cu un nume neașunguresc. Acesta însă îi va fi ultimul triumf patriotic, fiindcă Români conducători din loc o să pună stavilă activității acestui patentat șovinist.

Necrolog. Cu inima frântă de durere aducem la cunoștința tuturor cunoșcătorilor, că prea cunșta noastră fiică și soră Iustina Banciu, elevă de preparandie anul al III-lea, în frageda etate de 17 ani, după o scurtă și grea sbuciumare, fiind împărțășită cu sf. taine a răposat astăzi, la 9 ore a. m. Rămășițele pământești a scumpei defuncte se vor așeza spre vecinicia odihnă Joi, la 2 ore p. m., în cimitirul gr.-or. român al bisericii ei mari din loc. Săliște, în 22 Ianuarie st. n. 1901. Iliu Banciu și Ana Banciu, ca părinți; Maria mărit. Cergău, Ana mărit. Predoviciu și Paraschiva, ca surori.

Gimnaziu unguresc în Abrud. În curând Moșii vor fi fericiți cu ridicarea unui gimnaziu unguresc în Abrud. E lipsă, — zice o ineptă fiteică maghiară, — și încă arzătoare lipsă de acest gimnaziu, că în jurul Abrudului sunt tot numai Valahi și chiar în Abrud partea cea mai mare a locuitorilor e valahă, sub influența cărora ungurimea se romanizează. Sărăcia cea mare a Românilor abrudeni vine mai ales de acolo, că nu știu ungurește, fiindcă în Ardeal nu și pot desface marfa neștiind ungurește. Mulți Români își dau copiii la școala elementară ungurească din Abrud, dar ungreasca învățată în 5 ani nu e destulă, ca să se maghiarisească, căci după acei 5 ani acasă earăși tot numai românește aud vorbind. Dacă ar fi gimnaziu în Abrud, copiii ar putea câștiga atâta știință de limba maghiară, ca să poată maghiariza și pe părinții lor, scăpându-i astfel de primejdia ca să nu moară de foame. Auzit-ați, fraților Abrudeni, cine era să vă scape de peire? Ceea-ce scrie Jidanul dela Cluj este foarte caracteristic pentru impertinența poftă de maghiarizare și infernalul mod de gândire al patrioților noștri. Dar oare în piața Clujului cine ar fi silit să moară de foame? Români, cari nu știu ungurește, ori Ungurii, cari nu știu românește?

Nou rector al universității din Budapesta a fost ales Kisfaludy A. Béla, profesor de dogmatică la facultatea teologică.

Intru mărirea lui D-zeu. Ni-se scrie din Batujia: Pentru sfânta noastră biserică au dăruit încă din anii trecuți Joia Alexă și soția sa Floare un rind de haine proțășiți în preț de 120 coroane. Anul acesta și-au mărit jertfa cumpărând un clopot cu 480 coroane. Frumoasa faptă a d-lor a aflat următori, căci mai multe femei credincioase, anume Saveta Crișan, Jelița Despa, Floare Joia și Zenovia Joia au cumpărat un prapor roșu în preț de 68 cor., ear' Niagota Zenovia 2 feșnice mari înaintea altarului în preț de 120 c. Alți mulți plutași de pe Murăș încă au contribuit cu cât au putut, așa că numai Dumitru Dehelian a strins 10 coroane, cu cari s'a cumpărat o cădelniță. Acești donatori cuvioși le mulțumeste poporul întreg, care se roagă lui D-zeu să le sporească cele cheltuite pentru înfrumusețarea casei lui D-zeu.

Pentru repararea bisericii gr.-or. din Deva, care deja din partea autorităților este amenințată cu închidere, dacă în decursul anului curent nu se va restaura, au binevoit e contribui domni: Longin Ardelean, proprietar în Deva 200 coroane; Ioan Moșiu, jude de tablă 100 coroane; contele Bethlen Miklós, comita-suprem 50 coroane; doamna Aurelia Hosszu născ. Petco 20 coroane; Ioan Simionășiu, președ. de sedr. orfanală 5 coroane; Biró József, secretarul comitetului - suprem 4 coroane; Iosif Șoica, econom 10 coroane; Issekutz Márton, comerciant 3 coroane; Francisc Varga, 1 coroană 20 bani. Ear' ca răscumpărarea felicitărilor de Anul-Nou, dl Dr. Alexandru L. Hosszu, avocat în Deva a donat 20 coroane. Primească deci acești binefăcători creștini și nobili la inimă, cari au recunoscut starea adevărată tristă a bisericii noastre, cea mai călduroasă mulțumită, pentru spriginul material și moral; deo bunul Dumnezeu, ca contribuțiile aceste marimoase să fie de îndemul tuturor creștinilor cu atragere către sfânta biserică. Deva, la 22 Ianuarie 1901 st. n. Dionisiu Ardelean, episcop-cassar.

Un preot mâncat de lupi. O foaie din Cluj povestește, că un preot românesc de pe la Huedin mergând în sanie s'a întâlnit cu 4 lupi. Pe unul l'a împușcat, ear' ceialalți 3 au fugit. Dar' voină să-l pună în sanie pe cel omorât, deodată se întoarseră asupra lui ceialalți trei. Căii se spăriră și o luară la fugă și preutul rămas singur fără pușcă a fost mâncat de lupi.

Crimă. Din Făgăraș se scrie Gaz. Trans.: »În comuna Vaivodenii-mari lângă Făgăraș, în noaptea de 17 Ianuarie a. c. la miezul nopții s'a comis o crimă din cele mai îngrozitoare. Țăranul Sofron Bica de școala avea relațiuni de amor cu nevasta lui Avisalom Bica, econom de frunte în acea comună. De astă-vară ambii amoroși au făcut plan infernal, cum se sfîngă viața lui Avisalom Bica, ca luând Sofron de nevastă pe văduva, să intre dînsul în avere a ceea frumoașă. La îndemnul soției lui Avisalom Bica, Sofron Bica a cumpărat astă-vară un revolver și în noaptea de 17 Ianuarie a. c. durmind Avisalom Bica în pat cu doi copii ai săi, l'a împușcat drept în inimă și imediat a murit, lăsând după sine 3 copii minori, unul numai de 3 luni. Ambii criminali fură prinși și și-au mărturisit fapta.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

CĂLUGĂRUL.

— Novelă —

de Emilian.

(Urmare).

Ore întregi de studiu petreceau la început împreună, ori în grădina sub umbra unui teiu secolar, și nici unul din ei nu aveau alte gânduri, decât el să o învețe, ea să o învețe.

Și Eva cum avea timp liber, mergea la trecoțoarea dela pârlez, venia la părintele, cât une-ori maică-sa o sfădea, să mai vadă și de lucru, că ce-a fost a trecut, n'are să trăiască ea după carte...

Dar' Eva nu mult da pe sfadă, și părintele o învăța sirguincios tot ce credea că nu știe, și i'a va fi de folos — și ea răsplătă Dumbravă nu o ruga, decât să-i cânte, așa la inserat...

Și Eva îi cânta, de răsuna satul. Glasul ei se ridica în trile meloioase cât își fermeca auzul, și părintele Dumbravă o asculta dus, admirându-i cântarea...

Așa au mers toate o bună bucată de vreme...

În inima părintelui Nicolae Dumbravă patimile ciocoteau zilnic și sub povara lor se muncia amar! Și cu toate aceste Eva era pentru el ca și o soră, și o considera ca pe un copil...

Într-o zi Eva a întârziat cu ameză, sărî repede peste trecoțoarea pârlezului, cu obrazii rumeni de văpaia focului, cu mâncile cămeșii sufocate, cât i-se vedeau albe și rotunde brațe, cămașa la gât și-a fost uitat-o cu graba desfăcută.

Grăbi repede în casă, ca părintele să nu aștepte mult și să se supere...

Privirea lui Dumbravă căzdu fără de voce, pe sinul ei alb și rotund, un tremur îi zgudul trupul, și ochii mari și pătimași nu și-i mai putea deslipi de pe pieptul fetei...

Eva observă privirea ciudată a părintelui, la început nu o înțelegea, apoi deodată văzându-și cămașa desfăcută, roșu ca focul, ear' ochii i-se umplură de lacrimi, atât îi era de rușine și tremura încât abia putea să și încheie cămașa...

Dumbravă o privi lung, cu privirea scrutătoare și pătimașă — acum pentru prima-dată...

Eva de stat nu era mare, ci am pute zice că era mică. Părul castaniu în două cozi împletite îi ajungea până dinjos de genunchi, ochii câprîi îi erau de o cumintenie și vrajă ce te răpește, pelița feței îi era albă ca spuma laptelui, ear' buzele subțiri și rumene îi împrejmuiau

gura mică, puțin căzută în lăuntru, ce-i da un farmec deosebit.

Prin cămașa-i subțirică i-se vedeau formele rotunde ale sinului ei fecioresc, sbătându-se sub emoțiunea momentului rușinos.

Abia târziu își reveni în fire Dumbravă, din această beție a simțurilor, și începă a vorbi o ea lucruri indiferente, la ce Eva răspundea trăgănat...

Din clipa aceea însă nu mai erau așa cum au fost, oare-careva sfiială i'a fost cuprins pe amândoi.

El a înțeles că ea nu e elevă — ci femeie, și Eva în privirea de foc a lui Dumbravă, a văzut că din copilă, s'a făcut: fată mare...

...Când s'a dus Eva acasă, și a rămas Dumbravă singur, privind în urma ei a exclamat cu durere:

»Ce fericit aș fi, Doamne, să nu fiu singur, să o am de tovarăș în viața pe ea, ori pe una ea ea...

Era primul cas, când Dumbravă se simțea atras, față de o persoană anumită. Până acum simțea în sufletul lui sbuciumul patimilor sensuale, ce le simțeste ori și-care om fără considerare la anumite persoane.

Începând din ziua aceea însă un simțământ nou pare-că-l sbuciuma, un simțământ straniu care nu-l pricepea, care îl tortura mai cumplit ca vâlătăia de patimi, dar' era mai sfânt și mai curat ca sbuciumul lor, și-i cădea așa de bine de câte-ori îl copleșea acest senti-

ment: O durere molatică par-că-l amețea de minte, și în fantasia-i aprinsă o vedea pe ea stând înaintea lui, frumoasă și zimboțora ca în realitate și era așa de fericit văzându-o astfel.

În atări stări sufletești era Dumbravă când se găsea singur, și observa cu groază, că gândul lui nu se ocupa cu altă persoană decât cu Eva... Ziua întregă rătăcea prin grădina, numai să o vadă mai ales peste pârlez, și când se apropia timpul să vină Eva, cu ameză, ori cu cina, de întârzia, nu mai avea astîmpăr, ear' când sta cu ea față în față nu mai putea fi ca mai demult, un fel de sfiială îi cuprîndea pe amândoi, își vorbeau cu o rezervă trăgănată, ca și-când le-ar fi frică să privească unul în ochii celuilalt.

Și zilele treceau astfel, și Dumbravă se sbuciuma meren și de iuginea Evei nu mai putea scăpa... Și din ce se găndia mai mult la ea, sufletul tot mai mult i-se desbrăcea de patimile ce în trecut îl munceau, un fel de beție dulce și curată îi umplea toată firea, și în o aureolă sfântă de virtute învăluia ființa aceea care i-a răpit liniștea vieții.

O iubia cu o iubire sfântă, cu un amor pătimaș, dar' curat, care îl simțea dar' nu-l înțelegea, îl mistuia, dar' nu și putea da seama de el, căci era primul lui amor...

Și Eva?!

Aceleași sentimente o sbuciumau și pe ea, și-i ofileau rumena față dându-i un aer de melancolie și tristeț.

Schimbarea lui Dumbravă a adus schimbare și în inima ei, iubia și ea fără să știe că iubește, și se iubiau amândoi, fără să și poată da seama că se iubesc.

Nevasta și hoții.

Pe la noi, pe sub pădure Merge-o nevăstuță 'n lume Cu copil micuț în brațe. Fiul plânge, stare n'are... — Tacii fiule, nu mai plânge, Că hoții ne-or auzi Și în cale ne-or eși! Nici vorba nu o-a gătat Și hoții o'nconjurat. Hoții din graiu au grăit: — Nevastă, sufletul meu, Țipă copilul 'n pustie, Și hai cu noi la hoție! Ea din graiu așa grăia: — Până capu 'n sus 'mi-a sta Copilul nu l'oi țipa, Ci 'i-oi face legănuț. Într'un vîrf de pălînuț, Când vîntul va trăgăna Copilul l'oiu legăna!

Din Săncel și Rodna.

După noua numărare a populației Lipova are 7484 locuitori. S-St-Georgiu 7631, Gy-St-Miclăușul 7419, Borsecul 1811, Dobriștinul 73437, Salontamare 13984, Comadi (Bihor) 6387 locuitori.

Atentat în biserică. În comuna Mocirla, Duminea trecută, un țeran cu numele Petru Goldiș a încercat un atentat contra preotului de acolo, chiar în decursul serviciului divin. Deodată s'a auzit numai: »Atăta vă plătesc stinții» și în clipa următoare a sunat o pușcătură de pistol. Plumbul, din norocire, a sbrutat deasupra capului preotului și s'a infipt chiar în fruntea iocanei Sfântului George. Atentatorul abia scăpat de furia poporului indignat, a fost deținut de gendarmi. Causa atentatului nu se știe.

Iarna în Balcani. Ziarele din Turcia ne aduc știri despre rigorile iernii care domnește în imperiul otoman din Europa.

Toată Peninsula-Balcanică este acoperită de o zăpadă în cantitate cum nu s'a mai văzut. Timp de mai multe zile zăpada nu a încetat de a căde. În Constantinopol circulația e întreruptă; în mai multe puncte din Rumelia de-așemenea zăpada e groasă de 70 de centimetri în unele locuri, între munții Stranșea și Marmara.

Între Rodosto și gara Muradli, circulația e întreruptă cu totul, deasemenea și la Adrianopol.

La Filipopoli lupii au intrat în oraș și au mâncat doi Bulgari.

Cursele vapoarelor au fost suspendate pe Bosfor câtva timp, din cauză că zăpada cădea așa de deasă că nu se putea vedea la câțiva pași înainte.

Hymen. Din Bacău ni-s-a anunțat cununia d-soarei Adela Jurașcu cu dl Victor Nasta.

»Biserica și Școala», organul diocesei Aradului, a fost încredințat redacției dlui referent școlar Romul Ciorogariu.

Un glonț de revolver. Ministrul de justiție al Italiei a primit dela procuratura supremă din Milan glonțul de revolver scos din inima regelui Umberto, oare a figurat ca corpus delicti. Afând de această, regina Margareta imediat l'a avisat pe ministru, că ea dorește a păstra glonțul. Ministrul însă, din considerare că așa ceva ar lega necontenten gândul reginei de tristul sfârșit al soțului ei, a hesitat a-i împlini dorința. Dar regina, insistând, l'a trimis ministrului Giantreco următoarea scrisoare:

»De ministru! Înțeleg hesitarea d-tale, care este întemeiată în considerarea ce o ai față de mine, dar eu cu ori-ce preț vreau să am glonțul care a zdrobit inima aceluia binecuvântat rege, a soțului meu.

Ministrul n'a avut încetare, prezentându-se în audiență i'a predat glonțul.

Gârbații și revolver. Lui »E-s« i-se telegrafează: La o petrecere românească din Orăștie, — s'a întâmplat un scandal urit. Dl Florea I. a ofensat pe soția avocatului Muntean. Din cauza asta Muntean a biciuit în cafenea pe Florea, care scoțând revolverul a împușcat în cel-ce-l atacase. Din norocire glonțul n'a nimerit ținta. Afarea s'a transpus pe cale cavalearescă.

Regret, că n'am nici o singură acție de-ale »Tribunei«.

5. (Bătaia Țiganului). Flinecă dl Dr. insistă de nou asupra »Sinaxarelor«, din cari a schilodit pe Sf. Mare Mucenic Dimitrie, se o știe și d-sa și colegii și ucenicii d-sale, că în știință nu după sinaxare ne orientăm. Avem Viețile Sfinților, din cari »Sinaxarele« sânt numai niște resumate, adese-ori puțin reușite. Recomand domnilor Doctori din Caransebeș, pe lângă scrierile Sfinților Părinți, și Viețile Sfinților. Aceste in-

») Sânt unii oameni, cari dacă n'au alte argumente contra ziarelor noastre naționale, se folosesc de toată investivă, că ele sânt confesionale, greco-orientale sau greco-catolice.

Publicul însă, care urmărește mersul ziarelor noastre naționale, știe să reducă la adevărată lor valoare astfel de spectacolațiuni nătrebnice.

În special ce privește »Tribuna«, eu, care am lucrat la acest ziar dela înființarea sa neîntrerupt până azi, trebuie să declar, că »Tribuna« a fost în trecut și este și azi ziar național, numai național. Cei cari au fost și sânt azi grupași în jurul ei, iubesc ambele biserici române, chiar pentru-că sânt naționale-române, întocmai cum iubeste deopatrivă mama pe fetele sale.

În coloanele »Tribunei« ambele biserici române au fost și vor fi îmbrățișate cu căldură, apărute de atacuri și spriginite în progresul și lucrările lor, spre binele întregului neam românesc.

Am făcut acă această declarație din stima ce am față de dl prof. Simeon Popescu, ear' nu pentru dl Dr. Barbu, care făcând în public invective nebasate la adresa »Tribunei«, și-a perdat dreptul, ca în acest punct se pot sta de vorbă cu dînsul.

Silvestru Moldovan.

beș. »Unită« se fie »Tribuna«? — Eu știam că ea este, precum am înființat-o: interconfesională, adică nici unită, nici ortodoxă, ori mai bine, pe cât ortodoxă, pe atât și unită. Și n'am remarcat ca să fi alunecat vre-odată pe panta parțialității confesionale. Temându-mă, că poate nu voiu fi urmărit eu cu destulă atențiune cele publicate în »Tribuna«, în urma revelațiilor din Caransebeș, am consultat aici în București oameni mai pe sus de certele meschine confesionale. Aceștia mi-au confirmat convingerea, că »Tribuna« în confesionalibus a rămas aceea ce era pe timpul când mă aflam în Sibiu: cumpănă dreaptă. Dar afară de asta mai știam, că spiritul și confesiunea (dacă de confesiune poate fi vorba) unui ziar este directorul lui. Directorul actual al »Tribunei«, domnul Silvestru Moldovan, este; ortodox, fiu de protopresbiter ortodox, cel, care a condus »Tribuna«, înaintea d-sale, dl Păcășian, acum directorul »Telegrafului Român«, află că încă e ortodox. Dacă ar fi deci să căutăm confesionalism la »Tribuna«, ar fi natural să-l găsim ortodox. »Unii« însă nu i-au făcut inulta această nici de când ea »Tribuna«, e condusă de numiții domni, nici pe când era condusă de dl Stavici. Ar fi avut dl Dr. Barbu oare-care brumă de probabilitate pe partea sa, dacă înșinua această insultă câtă vreme »Tribuna« era condusă de domni Albini și Dr. Dăianu, cari erau »unifici«. Dar pe atunci, neavând nevoie să-i apere teoriile, nu avea trebuință să invoace ca motiv științific și »unirea« »Tribunei«.

De altfel aici are cuvântul hotărîtor dl Silvestru Moldovan, de a cărui francheță și onestitate nimenea n'are dreptul să se îndoiască. Să o știm din graiul d-sale, dacă noi ortodoxii din București ne-am înșelat ori nu.»

4. (O josiție). »Un domn dela »Tribuna« admit că va fi scris la Caransebeș, ducând pe ghiață pe dl Dr. Barbu. Acel domn:

a) a spus adevărul, când a scris că eu sânt unul dintre fundatorii »Tribunei«; aceasta am spus-o și eu în »Spicuire«, — deci nimic nou;

b) poate-că a spus adevărul, când a afirmat că așa fi în București omul de încredere al domnilor dela »Tribuna«. Aceasta numai în afaceri confesionale nu. Și dacă afirmațiunea ar cuprinde întregul și adevăratul adevăr, numai onorat și măgulit ar trebui să mă simțesc, de încrederea cu care m'ar onora conducătorii neamului nostru;

c) ori a fost rău informat, ori a voit și, precum se vede, i'a și succes să-l poarte pe dl Dr. Barbu ziua cu luminarea, când i'a scris, că »și acum« eu așa fi »mare acționar la »Tribuna«.

Regret, că n'am nici o singură acție de-ale »Tribunei«.

5. (Bătaia Țiganului). Flinecă dl Dr. insistă de nou asupra »Sinaxarelor«, din cari a schilodit pe Sf. Mare Mucenic Dimitrie, se o știe și d-sa și colegii și ucenicii d-sale, că în știință nu după sinaxare ne orientăm. Avem Viețile Sfinților, din cari »Sinaxarele« sânt numai niște resumate, adese-ori puțin reușite. Recomand domnilor Doctori din Caransebeș, pe lângă scrierile Sfinților Părinți, și Viețile Sfinților. Aceste in-

») Sânt unii oameni, cari dacă n'au alte argumente contra ziarelor noastre naționale, se folosesc de toată investivă, că ele sânt confesionale, greco-orientale sau greco-catolice.

Publicul însă, care urmărește mersul ziarelor noastre naționale, știe să reducă la adevărată lor valoare astfel de spectacolațiuni nătrebnice.

În special ce privește »Tribuna«, eu, care am lucrat la acest ziar dela înființarea sa neîntrerupt până azi, trebuie să declar, că »Tribuna« a fost în trecut și este și azi ziar național, numai național. Cei cari au fost și sânt azi grupași în jurul ei, iubesc ambele biserici române, chiar pentru-că sânt naționale-române, întocmai cum iubeste deopatrivă mama pe fetele sale.

În coloanele »Tribunei« ambele biserici române au fost și vor fi îmbrășișate cu căldură, apărute de atacuri și spriginite în progresul și lucrările lor, spre binele întregului neam românesc.

Am făcut acă această declarație din stima ce am față de dl prof. Simeon Popescu, ear' nu pentru dl Dr. Barbu, care făcând în public invective nebasate la adresa »Tribunei«, și-a perdat dreptul, ca în acest punct se pot sta de vorbă cu dînsul.

Silvestru Moldovan.

tăiu, apoi celebritățile germane cu catechisme și comentariile lor — cum le-am văzut.

6. (Bătaia Țiganului). Șaguna în introducerea la Biblia sa aseamănă limba noastră cu un pom viu, în care unele mlădițe se usucă, dar în locul lor altele cresc. Conform acestei asemănări, el după un deceniu, în care limba românească luase un mare avânt, în scrierile sale înlocuiește mlădițele uscate (cuvintele prea arhaice) cu mlădițe noue (neologisme mai des usitate și înțelese de popor). Aceasta nu însemnează, că Șaguna s'a abătut dela textul Bibliei sale și nu îndreptățește pe nimenea — afară de episcopi — să schimbe acel text după plac. În consecință va zice cineva, poate, că »quod licet... Șagunae, non licet... Dr. Barbo«. Aș! Dr. Barbo omne licet. D-sale trebuie să-i fie permis, câtă vreme în cele literare și pedagogice e mai presus de ministerul cultelor din România, ear' în cele teologice mai presus de Sfântul Sinod al bisericii ortodoxe române.»

E bine să o știe aceasta cele două autorități și cu ele întreagă suflarea ortodoxă și românească spre a-și îndrepta privirile spre... Caransebeș, ca de acolo să primească lumina cunoștinței.

7. Repede nișel acid fenic și aghiasmă!

Este argumentațiunea aleasă a dlui Dr. Barbu.

București, 30 Ianuarie 1901. Protopresb. Simeon Popescu, profesor.

*) Vezi mai sus »Bobârnaici«, »Bătaia Țiganului«.

MAI NOU.

Vorbirea regelui Eduard VII. Londra, 24 Ian. n. Foaia oficială publică din cuvânt în cuvânt vorbirea regelui ținută ieri în consiliul secret, în care se zice:

»Nici-odată nu vă voiu vorbi între împrejurări mai dureroase, ca acum. Știu, cât de mult luați parte d-voastră, națiunea întreagă și cred, lumea întreagă la pierderea ireparabilă, care ne-a ajuns. Totdeauna mă voiu nișul a călca pe urmele reginei răposate. Am firma hotărâre a fi domnitor constituțional în cel mai strict înțeles. Mi-am luat numele de Eduard, purtat de gese antecesori ai mei. Nădejduesc, că parlamentul și națiunea mă va spriginii în îndeplinirea datorișelor grele, ce-mi incumbă și cărora le voiu dedica cu toată puterea restul zilelor mele«.

Incoronarea lui Eduard VII. se va face probabil numai peste câteva luni.

Din public. *)

O întrebare. On. presidiu al societății române de diletanși »Progresul« în Făgăraș.

După o lungă așteptare zădărniceă îmi iau voe a face întrebarea, pentru-ce nu s'a convocat adunarea generală de toamnă a societății »Progresul«, ce era să se țină — după statute — încă în Septembrie a. c.? Și apoi are de cuget on. presidiu a o convoca măcar acum, spre a ne lămuri, cum stăm cu averea societății, după-ce în ultima adunare generală, raportul comitetului a fost aspru excepțional, neștind nici on. presidiu, nici secretarul, a-și da seamă unde se află unele lucruri de valoare ale societății.

Teara-Oltului, 23 Ianuarie 1901. Un membru fondator estern.

FELURIMI.

Răsboaiele Angliei sub domnia Victoriei. Cu toate-că regina a fost o femeie iubitoare de pace, întinderea cea mare a Angliei și interesele ei neguțătorești a silito-o să se invoiască de multe-ori la răsboaie.

Primul războiu sub domnia reginei l'a avut Anglia la 1839 în Afganistan. Al doilea războiu în Siria la 1840; al treilea în China la 1842; al patrulea în India și Afganistan la 1843; tot la 1843 în India contra Moharașilor; tot acolo la 1846 în contra Sikilor; la 1848 în Pendja și la 1849 în Canada. În 1852 a fost cucerită Birma din India-posterioră. A urmat marele războiu cu Rusia la 1854 și 55. Apoi la 1856 s'a războit earăși cu China și la 1857 cu Persia. În

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

1857 a isbucit marea răscoală în India, care fu însă sufocată. Tot în acest an au ocupat Angliezii împreună cu Francezii pentru prima-ora Peking-ul. În 1860 au fost din nou bombardate forturile dela Taku și Peking-ul fu din nou ocupat. În 1862 a fost pusă la cale de Anglia și Napoleon nefericita expediție în Mexico. La 1863 Anglia a avut războiu cu Japonia și tot în acel an a purtat războiu de estirpare în Noua-Zeelandă și în Africa contra Așanților; la 1864 în Himalaia; în 1865 în contra Negrilor răsvrățiți în Jamaica. La 1866 s'a început marele războiu Abesinian. La 1873/74 a ocupat în Africa regatul Așant și insulele Fidhisi în Australia. În 1875 au fost cucerite părțile rămase în Birma și statul Malaj. În 1876, 28 Aprilie, regina Victoria și-a luat titlul de împărăteasă a Indilor. La 1877 a fost primul războiu Transvaalian, dar la Majuba oștile engleze au fost înfrânte și Burilor li-s'a recunoscut independența. Tot atunci a isbucit al treilea războiu afgan, care a durat 2 ani. La 1879 s'a purtat războiu contra Zulukafferilor și earăși noul războiu afgan sub conducerea lui Roberts. La 1880 a fost cucerită țara Basușilor în Africa-sudică, și tot atunci Englezii s'au bătut din nou cu Burii. În 1881 Englezii au dat năvală în Egipt, de unde au urmat un sir lung de lupte în valea Nilului și în Sudan, până-când Kitchener a ocupat întreg Sudanul ostic până la lacuri.

Pe cât de înveselitor a fost pentru ea sfârșitul acestui războiu, pe atât luptele puțin glorioase cu Burii cei viteji i-au amărit zilele din urmă.

POSTA REDACȚIUNII.

Românșul. Caracteristica presei noastre nu e destul de marcată; regretăm, dar' nu o putem publica.

Cianul-mare. Din lunga corespondență am făcut o cronică; mai scrieți-ne știri din marginea Câmpiei.

v. mol. Articollul mâne; în curând urmează scrisoare.

Timișoara. Publicarea manuscrisului vom pute-o începe numai săptămâna viitoare. Urmează scrisoare.

Bibliografie.

»Căldindarul Poporului« pe 1901. — Voce din presă. —

Am amintit că »Căldindarul Poporului« pe 1901, a fost bine apreciat din partea ziaristiceii noastre. Continuăm azi cu vocile de ziare asupra lui:

»Unirea«. »Căldindarul Poporului« pe 1901. Anul XVI. Sibiu, ediția »Tipografiei«, pag. 159 plus inseratele, preț 40 bani. Primul și cel mai bun Căldindar pentru popor. Are și de astădată o mulțime de ilustrații frumoșe executate, articli literari, poezii și »Révașul« de pe anul espirat. Cu noutate are un șematism al așezămintelor românești din patrie: bisericile, școlile, reuniunile, băncile, înșoșirile ș. a. Il recomandăm cu toată încrederea.

»Revista Ilustrată«. »Căldindarul Poporului«. A apărut Căldindarul Poporului pe 1901, cel mai bun, mai ieftin și mai potrivit pentru trebuinșele poporului român.

Preoții și înveșătorii noștri dela sate ar face un lucru vrednic de laudă dacă ar recomanda Căldindarul acesta la toți știutorii de carte din comunele lor. E un Căldindar ce-i recunoscut de indispensabil pentru ori-ce casă românească.

»Bunul Econom«. »Căldindarul Poporului« pe anul 1901 a apărut la Sibiu, cu un bogat cuprins, bine potrivit pentru popor. »Căldindarul Poporului« care apare acum în al 16-lea an, e prea bine cunoscut în toate părțile, decât să fie lipsă să-l mai descriem. Vestim numai că a apărut, că e tot așa de bogat și îngrijit ca în trecut, și credem că toți vor grăbi a și-l procura dela »Tipografia-din Sibiu«, cu 20 cr. și 5 cr. de porto.

»Transilvania«. »Căldindarul Poporului« (an. XVI) corespunde deplin numelui, ce-l poartă, el are deja o reputațiune bine stabilită în opinia noastră publică și această

bună reputațiune ținde a și-o afirma tot mai mult. »Căldindarul Poporului« e cel mai cu pricepere redactat pentru trebuinșele poporului nostru, a cărui carte de toate zilele a devenit de mult. Bogat în cuprins și de astădată, cu o parte informativă potrivită trebuinșelor poporului, și având o mulțime de ilustrațiuni de actualitate, acest Căldindar va fi rășoit de sigur cu drag de poporul nostru. Prețul 20 cr. (40 bani).

»Gazeta Transilvaniei«. În editura și tiparul »Tipografiei«, societate pe acțiuni în Sibiu a apărut »Căldindarul Poporului« pe anul comun 1901. Deși format mic, având tipar mărunt și îndesat, e destul de bogat și foarte variat, cuprinzând și din literatură o parte destul de mare și bine aleasă. Costă 40 bani.

»Desteptarea«. »Căldindarul Poporului« pe anul 1901, apărut în editura societății pe acții »Tipografia« din Sibiu, este unul dintre cele mai bune căldindare românești. Seris într'o limbă populară, dar aleasă, acest căldindar e cel mai răspândit dintre toate câte apar dincolo de Carpați. Conținutul »Căldindarului Poporului« e cât se poate de bogat și variat. Pe lângă materia obicinușită mai aflăm încă un conspect scurt asupra bisericilor, școlilor, reuniunilor și a mai multor așezămintele române din Transilvania și Ungaria. Din partea beletristică amintim: Tatăl nostru al Românului, Floarea soarelui, Vasile Alexandri, Din trecutul României, Servus părinte, Iancu, Aleodor împărat. Vine apoi »Révașul«, în care se enumeră pe scurți toate întâmplările de căpătenie din anul ce trece. Urmează în sfârșit un sir frumos de poveșți pentru popor, biografii, anecdote, glume etc.

Din tot șirul scris în acest căldindar se vede marea dragoste de neam și interesul viu al redactorilor față de poporul pentru care se osteneșc. Recomandăm cu căldură și frașilor noștri săteni bucovineni acest căldindar. Se poate comanda dela »Tipografia« din Sibiu. Prețul numai 46 bani.

Tablouri românești.

La administrația »Tribunei« se află de vânzare următoarele tablouri, cari fac podoaba ori-cărei case românești:

Portretul Metropolitului Andrei baron de Șaguna . . cor. —40

Portretul Metropolitului Sterca Șuluțiu —40

Portretul dlui Dr. Ioan Rațiu, în mai mic cor. —30, în mai mare —40

Portretul dlui Dr. V. Lucașcu —40

Portretul profesorului Gregoriu Silași —30

Portretul Il. Sale dlui Dr. D. Radu, episcopul Lugojului —30

Prefectul Avram Iancu în fruntea oștirii —40

Catedrala din Blaj —60

Conferența națională dela 1894 3.—

Români la Debreșin —60

»Povestea priveghitorei«, după »Înșiră-te Mărgărite«, de I. Manliu. Extras din publicațiunea »Lui Titu Mateoșcu, Omyșiu«. București, stabilimentul grafic I. V. Socec, str. Berzei nr. 59. Prețul 25 bani.

Sosiți în Sibiu.

La 25 Ianuarie n. 1901.

Hotel »Impăratul Romanilor«: Weber, fabricant din Schluckenau; Maria Tatra din Borș-Sebeș; Kanitz din Cluj, Földenyi din Arad, Bauer cu soția din Agram, Berger, Burschik, Steiner, Steinbach, Hessinger, Iekim, Geiringer, din Budapesta, Geiringer, Wavrečko, Albertohomer, din Viena, comercianți.

Hotel »Meltzer«: Budaczy, proprietar din Mediaș; Nemes, administrator din Păuca; Dr Schuster, medic din Codlea; Haussner, comerciant din Budapesta; d-na Osaky, privatieră din Seghedin.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Direcțiunea Leo Bauer.

Sămbătă, 26 Ianuarie n. 1901.

GEISHA, sau: Die Geschichte eines japan schen Theahauses.

Operetă în 2 acte, de Omen Hall. Începutul la 7 ore seara.

Pentru redacția și editura responsabil: Andrei Baltes. Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

„LUCEAFĂRUL“, institut de economii și credit, ca societate pe acții în Vârșeț.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de economii și credit „Luceafărul“, sânt invitați la a

VI-a adunare generală ordinară,

pe ziua de 16 Februarie st. n., la 10 ore a. m. în sala hotelului „Baross“.

Domnii acționari, cari voesc a participa la adunarea generală în persoană s'au prin plenipotențiați sânt rugați a-și depune acțiunile, și eventual plenipotenția, înainte de începerea adunării generale, — pe lângă revers, — la cassa institutului nostru.

Obiectele adunării:

- 1. Raportul direcțiunii despre anul de gestiune 1900.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Aprobarea bilanțului pro 1900 și împărțirea profitului curat.
4. Staverirea marcelor de prezență.
5. Sortarea unui membru din direcțiune; și alegerea unui membru în direcțiune în locul celui sortat.
6. Verificarea procesului verbal al adunării generale.

Direcțiunea.

[16] 1-1

Bilanț pro 1900.

Table with columns: Activa, Pasiva, cor., fil. containing financial data for 1900.

Profit și perderi pro 1900.

Table with columns: Debet, Credit, cor., fil. containing profit and loss data for 1900.

Propunerea direcțiunii asupra împărțirii profitului net:

- 5% dividendă acționarilor cor. 10000.—
25% fondului de rezervă » 1983.88
6% tantiemă direcțiunii » 595.14
3% tantiemă comitetului de supraveghere » 297.57
3% tantiemă directorului executiv » 297.57
4% tantiemă funcționarilor » 396.76
2% supra dividendă acționarilor » 4000.—
Fondului de binefaceri » 500.—
Remunerație funcționarilor și servitorului » 330.—
Supradotarea fondului de rezervă » 1492.83
Transpuneri pro 1901 » 1200.—
Total cor. 21093.75

Vârșeț, la 31 Decembrie 1900.

Ioan Cocora m. p., director executiv.

Victor Tineu m. p., comptabil.

Direcțiunea:

- Vladimir Spătaru m. p. Ioan M. Roșu m. p. Dr. Petru Zepeniag m. p.
Iosif Tămășel m. p. Dr. Aureliu Olteanu m. p. Antonlu Popovloiu m. p. Avram Corcea m. p.
Paul Corcea m. p. Avram Barbu m. p.

Examinând socoțile și bilanțul pro 1900 le-am aflat în consonanță numerică cu registrele principale și auxiliare; recomandăm propunerea direcțiunii asupra împărțirii profitului net spre acceptare.

Comitetul de supraveghere:

- George Nedelco m. p., președinte. Dr. Aureliu Novacu m. p. Filip Avram m. p.
Bartolomei Panolovan m. p. Toma Stanca m. p. Nicolae Lința m. p.

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă poporală.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminecă, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Cui îi trebuie mulți bani?

lunar până la 1000 coroane se pot câștiga cinstit și fără nici un risc. A se adresa sub M. S. la: Annoncen-Bureau E. Kristoffik, Innsbruck, Heiliggeiststrasse 9. [110] 41-50

Cărți didactice.

- Adamescu, Istoria limbii și literaturii rom. cor. 3.50
Barciuanu Dr. D.P., Gramatica germ. teor.-pract. 2.80
— Dicționar rom.-germ. broș. cor. 6.—, legat germ.-rom. 7.60
Brânzeu N., Școlalele din Blaj, studiu istor. 9.40
Butculescu N. M., Religie și știință, încercare critică —.75
Buțureanu H., Manual de arheologie e biblică 4.—
Cipariu T., Gramatica limbii rom. P. II. sintetica —.40
— Despre limba română —.80
Densușianu A., Istoria limbii și literaturii rom. Dobrogean Gherea, Literatură și știință 2 vol. 4.50
Lapadat D., Esercițiile de stil în școala popor. 3.—
Lauran, Creștinul gr.-catolic deprins în legea sa Lazariu I., Istoria literaturii rom., în usul tiner. sud. 2.—
— Elemente de Poetica rom., în usul tiner. gimn. 1.20
Măndrescu I. C., Elemente ungurești în limba română 8.—
Munteanu G. I., Opurile lui Cain Corn. Tacit. traducere 1.60
Ollănescu D. C., Ode, Epode, Carmen saeculare lui Q. Horatius Flaccus, traducțiune în versuri, vol. I. 6.—
— Ad Pisones (ars poetica) lui Q. Horatius Flaccus, traducțiune în versuri, P. I. 2.—
Patriu Gr., Didactica generală cu privire la învățăm. școlalei primare 1.50
Petri B., Scriptologia sau modul de a învăța cetitul scriind 1.60
— Sistemul metric, manual pentru învățători —.60
Pipoș Dr. P., Didactica pentru elevii institutelor pedag. 1.60
— Istoria pedagogiei —.40
— Metodica școlalei popor. pentru elevii inst. pedag. 3.—
— Psihologia pentru instit. pedag. și școlalele medii —.20
Poni P., Elemente de fizică cu figuri în text 5.—

Pentru școlalele populare

- avem cele în Sibiu, Brașov și Blaj apărute, însemnez numă:
Antăia carte de lectură de I. Popescu, reviz. de Dr. Span, legat cor.—.40
Carte de cetire II. prelucrate de Dr. Span legat —.60
— III. — —.120
Geografia Ungariei de Dr. N. Pop, rev. de N. Piliu cu charta —.50
Istoria Ungariei de Dr. N. Pop, cu multe ilustrațiuni —.40
Aritmetica de F. E. Lurtz:
Partea I. pentru anul I și II, —.40
— II. numerii dela 1—10.000 —.70
— III. Frațiunile com. și decimale —.10
— IV. Regula de trei, calcul procentelor etc. —.180
Fizica de Făgărășan cu multe ilustrațiuni în text —.60
Economia câmpului și grădinaritul de G. Moian cu ilustr. —.50
Lumânare, adevăc poeziei naționale din cei mai buni scriitori rom. —.60
Calete de scris — după tarife separate.
Popescu I. Computul în școala pop., manual pentru în-țători 2.40
— Pedagogia psihologică și etică 4.—
— Psihologia empirică sau știința despre suflet Popovici-Contă C., Științe istorice și morale sau încercări asupra stării noastre sociale Raicu T., Studii literare, Chestiuni liter-istorice, filoz. și artistice 2.75
Rozek I., Crestomatia scurtă din poezi latini, cu note 1.50
Mapele de părete
iertate de Înaltul minister pentru școlale.
Kogutowicz M., A magyar korona országainak iskolai fali térképe (Mapa Ungariei), tras pe pânză, cor. 11.50
— Europa iskolai fali térképe (Mapa Europei) tras pe pânză, —.12.—
— Az oszt.-magy. monarchia iskolai fali térképe (Mapa Austro-Ungariei) tras pe pânză 11.50
Europa după Kozen, trad. de I. Moldovan, tras pe pânză cor. 11.—
Semigloburile, charta globului pământesc, tras pe pânză cor. 9.—
Palestina și țerile sântei scripturi tras pe pânză cor. 6.—
Rusu I. V., carte de lectură pentru cl. gimn. inferioare 1.80
Stefanelli I., Catechetică biser. drept cred. răsărit 8.—
— Catechese, manual pentru cateheți și învățători în 3 vol. (Op. premiat de Academia Rom. în București) 8.—
Tom. I. Istoria biblică a Testam. vechiu 10.—
Tom. II. Istoria biblică a Testam. nou, cu charta Palestinei 8.—
Tom. III. Învățăturile dogmat. și morale 20.—
Opul întreg cu charta Palestinei preț redus 2.40
Vidu Al., Carte de cetire pentru cl. V. gimn. 2.40
Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft, Sibiu.

Cartea Stuparilor săteni

de Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea „Nouăscul rom. de agricultură din comitatul Sibiuului“

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reanunțarea agricolă prin edarea aceste cărți folositoare a umplut un gol adăuc simț în literatura stupăritului. Broșura este scrisă pe un frântaș învățător, stupar priceput. E tractează pe scurt tot de ce s're trebuia un stupar. Se recomandă ca deosebire ca premi pentru școlalele noastre de tot soiul.

Se vinde la

Librăria W. Krafft.

Pentru tipar responsabil Iosif Marșhall.

Advertisement for REVISTA ILUSTRATA, featuring an illustration of a woman and text describing the magazine's content and subscription rates.

Advertisement for Franzbranntwein-ului sărat by Dr. Wilhelm Wagner, listing various pharmacies and their locations.

Advertisement for Cognac by CZUBA-DUROZIER & Cie., featuring a coat of arms and text about the distillery.

Advertisement for the editura „Tipografia“, soc. pe acții în Sibiu, listing various books and their prices.